

[Morten Lango.]

det er det, der skal være tilbuddet, så kan jeg godt forstå, hvis de konservative skulle gå hen og få svindsot, for der står ærlig talt ikke andet end almindeligheder i programmet. Først og fremmest står der slet ikke noget om det, som jeg synes er så vigtigt. Hr. Poul Schlüter taler ustandselig om, at nu skal vi have investeringer i industrien. Ja men det er vi da enige om, men det var næsten umuligt at se på hans program, hvorledes det virkelig skulle medføre investeringer i en industri, for hvilken det synes at være det mest karakteristiske, at den meget nødig vil investere. Industriens vilje til at investere har i virkeligheden været påfaldende svag, og hr. Poul Schlüter synes ikke at have planer eller veje for noget som helst, der skulle tyde på, at vi dér kom frem til en bedre og mere produktiv og fremgangsrig situation.

Det har fra tid til anden været nævnt, at denne usystematiske opposition i hvert fald havde ét punkt, den var enig om, og det var, at den ville frede regeringen. Det lyder jo pænt. Man glemmer formodentlig, at socialistisk folkeparti for sin part ikke har spor lyst til at se en borgerlig regering komme op igen. Det har vi virkelig ikke, og lysten er ikke blevet spor større i den tid, vi har haft den borgerlige opposition. Der er ingen forjættelse, som det hedder i det finere sprog, om, at der skulle være kræfter gemt til fremskridt, tværtimod. Så det er altså fuldstændig klart, at skal man endelig snakke om at frede regeringen, så er det socialistisk folkeparti, der har gjort det, og vi har gjort det med så meget bedre samvittighed, som det alternativ, der ville have været, bestemt ikke er kommet til at stå for os i stråleglans i den tid, vi har haft en borgerlig opposition. Men naturligvis må regeringen alligevel huske på, at den risiko, den løber, er, at den kan køre fast på den økonomiske front i en gammeldags, borgerlig økonomisk politik, og hvis den derfor vil gøre landet gavn med fremskridt, så må den huske på, at det haster ikke alene med at gennemføre dens 4 års program, ikke til 38 pct., som en kritiker har sagt, eller til 75 pct., som en optimistisk minister har ment, men til 110 pct., således at man kan komme op på de skinner, der fører videre, og hvor socialistisk folkeparti som sædvanlig beredvilligt skal

interessere sig for de ting, som ligger et lille stykke ude i fremtiden. Det har i dansk politik så hyppigt været den opgave, vi har haft.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 14.30.

Mødet udsat kl. 12.25.

Mødet genoptaget kl. 14.30.

Forhandlingen genoptoges.

Gert Petersen: Naturligvis kunne man godt anlægge den betragtning, som jeg synes enkelte af ordførerne har anlagt, at folketinget ikke bør beskæftige sig så forfærdelig meget med udenrigspolitik, det er noget, man ligesom skal afstå fra at blande sig i. Jeg er ikke enig i den betragtning, socialistisk folkeparti er ikke enig i den betragtning. Vi mener, at der netop inden for den sidste måned er sket så meget internationalt, at når folketinget nu har en anledning til en omfattende debat af de politiske problemer, så kan man ikke lade det ligge, som finder sted ude i verden. Danmark er nu engang ikke en isoleret ø. Vi har set Vietnamkrigen fortsætte, siden vi havde den udenrigspolitiske debat her den 20. april, en debat, som nogle i dette ting — og jeg skal indrømme, at de har haft opbakning fra 95 pct. af pressen, men det er måske ikke så tilfældigt, der er jo forbindelser fra dem til denne del af pressen — som nogle i dette ting finder var uværdig, og hvad de i øvrigt kunne finde på af nedsettende betegnelser. Jeg mener tværtimod, at den udenrigspolitiske debat, vi havde for halvanden måned siden, viste, at det ikke var et flertal i dette ting lige gyldigt, hvad der skete ude i verden, og at dette flertal ikke var bange for at ytre sig om, hvad der sker derude, og tage stilling til de konflikter. Det kan man naturligvis godt anse for uværdigt. Det er op til enhver enkelt at mene, at det er uværdigt, at et politisk organ tager aktiv stilling til begivenhederne rundt omkring. Men Vietnamkrigen